

I després de la vaga, què?

La vaga del 29-S ha estat un èxit. Un èxit de convocatòria i un èxit perquè, una vegada més, els treballadors i treballadores han demostrat que són capaços de mobilitzar-se per plantar cara a unes retallades de drets i a unes polítiques regressives imposades pel govern espanyol, amb la complicitat de CiU, que porta a un acomiadament més fàcil, barat i garantit amb diners públics, i que està condemnant a les generacions actuals i futures a viure pitjor que els seus avantpassats.

Però i després de la vaga, què? Com s'administra aquest èxit i s'evita caure en la desmobilització tan buscada tant pel govern espanyol com per la dreta, la patronal i per grups de comunicació? Com avançar en la reivindicació del 29-S?

El primer, i essencial, és no caure en el joc de l'executiu del PSOE i pensar que l'única solució a la crisi són les polítiques econòmiques regressives, la imposició de la reforma laboral i la retallada de drets socials. Sí hi ha alternatives pe a la creació d'ocupació i sortir de la crisi, per la qual cosa cal que Zapatero rectifiqui i escolti als sindicats i als treballadors si no vol eixamplar, encara més, la distància amb la seva base social i electoral, i posar una catifa a l'entrada de la dreta a la Moncloa.

Precisament, els sindicats han jugat un paper essencial i bàsic per aconseguir l'èxit de la vaga general del 29-S i han aconseguit plantar cara a un episodi, sense precedents, de criminalització i persecució del qual han estat víctimes. Per això -i com ja hem fet fins ara la coalició ICV-EUiA-, cal mantenir-se al seu costat i seguir treballant per estar a l'alçada del repte i no decebre les expectatives de tots aquells que han confiat en l'esquerra política, sindical i social per a defensar i reivindicar el seus drets.

Més democràcia i més drets. Sens dubte, un ingredient més d'aquesta recepta que ens ha d'ajudar a sortir de la crisi en un moment clau pel futur de Catalunya. I és que la complicada situació econòmica coincideix a casa nostra amb unes eleccions en les quals els catalans i catalanes ens la juguem nacionalment i socialment. Fins al 28 de novembre hem d'aconseguir que la mobilització social del 29-S es tradueixi en una mobilització política que permeti girar encara més a l'esquerra, amb ICV-EUiA, i impedeixi la involució social que representaria un govern conservador de CiU.

Jordi Miralles, coordinador general d'EUiA i diputat al Parlament